

Vrouwen doen het beter

(Vlnr.) Tineke Van hooland (External Affairs Director bij farmabedrijf AbbVie) en Carine Drumont (algemeen directeur Algemene Bouw Maes)

‘Vrouwen doen het beter’, zo had ETION op het programma gezet voor de ontbijtsessie rond vrouwelijk ondernemerschap. Dat was wat provocerend bedoeld en zo werkte het ook. “Dat klopt niet”, zo reageerden onmiddellijk een paar dames onder de overwegend vrouwelijke deelnemers.

De twee vrouwelijke leiders die getuigden, Tineke Van hooland (AbbVie) en Carine Drumont (Algemene Bouw Maes), stelden het zeker ook niet zo. Zeker niet Tineke Van hooland, External Affairs Director bij farmabedrijf AbbVie. De genderkwestie speelde nauwelijks in haar betoog. Misschien doordat de farmasector meer dan gemiddeld vrouwelijke managers kent. Voor Carine Drumont, algemeen directeur in een bouwbedrijf, lag dat dan weer héél anders.

Meisjes en wetenschap

Tineke Van hooland nam het publiek mee langs een paar ‘kantelpunten’ in haar carrière, die vastberadenheid vergen. “Ga uit van je eigen sterktes. Beslis waar je voor wil gaan en ga er vervolgens ook voluit voor”, zegt

“Blijf vooral altijd jezelf. Streef naar diversiteit en inclusie in je teams.”

(Tineke Van hooland)

Tineke Als jonge studente koos ze voor wetenschappen. Die belangstelling had zij ook voor een stuk meegekregen van een liefdevolle vader die boeiend kon vertellen over de wonderse wereld van de wetenschappen. Wat ons vermoeden versterkt dat omgevingsfactoren belangrijk blijven bij het bepalen van studierichtingen.

Een tweede kantelpunt kwam er toen Tineke Van hooland een nieuwe uitdaging aanging, weg van het meer statistische en wetenschappelijke werk. Een communicatieafdeling leiden, in een wereld die heel wat minder objectief houvast biedt dan het wetenschappelijke werk waarop ze zich tot dan gefocust had. Niet evident om te weerstaan aan de neiging om op te lijsten waarom dit allemaal niet zou kunnen. Typisch vrouwelijk, misschien? Maar Tineke

focuste zich op wat ze kon en waagde de sprong: "Geloof in jezelf".

Een eerste vergadering met "allemaal heren in grijze pakken" was een volgend kantelpunt. Daar trokken haar minder conventionele kleding en felrode haren de aandacht. "Dacht zij dat ze met zo'n haren aan meetings en deals zou geraken op niveau?", zo gromde één van die grijze heren. Dat was even schrikken, maar Tineke bleef bij haar stijl. "Blijf vooral altijd jezelf. Streef naar diversiteit en inclusie in je teams. Ook al is dat niet altijd de makkelijkste weg, het is de enige juiste. Blijf ook investeren in de verscheidenheid van je netwerk."

Vrouw in de Bouw

In het verhaal van Carine Drumont speelde het genderaspect sterker door. Als vrouw in de bouw heb je toch wel een drempel te overwinnen. "Zeker als je, zoals ik, echt met de botten in de modder wil staan en dus niet uitsluitend op een bureau." Een eerste echte test kwam er met een ploegleider die het echt wel moeilijk had met het gegeven dat een vrouw het met hem oneens kon zijn. Dat gaf een stevig conflict. Carine Drumont: "Maar ik heb voet bij stuk gehouden. Ik wist dat ik gelijk had en dat zag de omgeving ook wel." Op cruciale momenten moet je dus wel op je strepen staan.

Al drijft Carine Drumont het zeker niet altijd op de spits. Op nog een ander project bij een vorige werkgever was er in de fase van de oplevering een probleem aan het licht gekomen dat had moeten worden gecommuniceerd. Eigenlijk door een andere partij. "Er ontstond een serieuze crisis met zelfs een dreigende vakbondsactie. In volle vergadering met diverse andere partijen heb ik er dan voor gekozen om een mea culpa te slaan om die andere partij uit de wind te zetten. Dankzij

goede communicatie wonden we toen voldoende goodwill om het allemaal af te wikkelen zonder zware gevolgen. Daar vermoed ik dat de doorsneevrouw diplomatischer is dan de doornseeman", zo blikt Carine Drumont terug.

Bedrijfswaarden

Opvallend: het directeurschap van Carine Drumont groeide wat uit tot een rol "als aanspreekpunt" tussen twee entiteiten. In haar leiderschap zijn bedrijfswaarden belangrijk, wat niet betekent dat de aanpak altijd soft is. Op haar pad moest ze ook wel een paar mensen vragen om te vertrekken. "Dikwijls op zich wel competente mensen, maar die een negatieve rol speelden binnen het team. Dat heb ik stevig moeten verdedigen binnen de groep en dat heb ik ook gedaan op basis van de bedrijfswaarden."

"Ik probeer nooit te doen alsof ik alle oplossingen heb."

(Carine Drumont)

Zoiets gaat niet ongemerkt en het vraagt veel communicatie. Maar daar hecht Carine Drumont ook veel belang aan. "Je staat ervan te kijken hoeveel kennis er in een bedrijf is, zeker ook bij de arbeiders, als je regelmatig gaat luisteren. Ik hou de drempel tussen directie en vloer dan ook laag. Als een arbeider mij belt rond een probleem, zal ik niet aarzelen om naar de put te rijden en om te luisteren. Op ons driedelig directiecomité komt altijd een niet-directielid een aspect aankaarten uit HR, aankoop,... Maar het kan gelijk wie zijn met een interessant idee. Op mijn bureau staat altijd een bokaal met snoepjes voor wie op het einde van de dag of de week nog eens binnenvalt. Ook de informele communicatie is belangrijk."

En de waardering die je toont. Carine Drumont: "Ik heb er onlangs een punt van gemaakt om een groep arbeiders te bellen en te bedanken omdat ze in barre omstandigheden nog een betonplaat goten en polierden. Schouderklopjes en een goede sfeer zijn even belangrijk als een correcte verloning."

Kwetsbaar opstellen

"Het is ook mijn overtuiging dat ik het als vrouw wellicht iets makkelijker aandurf dan mannen om me kwetsbaar op te stellen", zo bedenkt Carine Drumont: "Ik probeer nooit te doen alsof ik alle oplossingen heb. Dan ga je vanzelf beter luisteren. Nog iets wat de doorsneevrouw wellicht beter doet dan de gemiddelde man."

"Tijdens de begrafenis van mijn moeder waren er heel veel collega's en voor mij was het geen punt om daar openlijk mijn verdriet te delen. Ik denk dat het absoluut geen slecht idee is dat het persoonlijke en het familiale soms wat binnendringt in de werksfeer. Als vrouw ben je wellicht meer bezig met diverse zorgtaken. De idee dat je privé en werk altijd honderd procent moet scheiden, lijkt me kunstmatig."

Tekst: Jo Cobbaut | Foto: Johan Martens